तुसंत्यज्य चरामिष्धियोमिमां॥ १९॥ नचसत्योनं वायमन्त्रिलोभात्रकृतश्चन॥ पीतास्तर्त्येवात्यंतमिहवामुजवाभयं॥ २०॥ एतद्रसन्विजानामिमहल्ह एतान्शोकभयोत्सेकामोहनान्सुखदुःखयोः॥पष्पामिसासिवछोकेदेहस्यास्यविचेष्टनात्॥१८॥अर्थकामौपरित्यज्यविशोकोविगतज्वरः॥ हणामोहौ **इ**तिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्ष**०प० समंगनारदसंवा**देषडशीत्यधिकद्दिशतत अतत्वज्ञस्यशाक्षाणांसंततंसंश्यात्मनः॥अक्तत्व्यवसायस्यश्रेयोब्हिपितामह॥१ त्वातपोव्ययं ॥ तेननारद्संप्राप्तोनमांशोकःप्रवाधते ॥ २९ ॥ युधिष्ठिरउवाच मोऽध्यायः॥ १८६॥

अबेद्रिकपिटीकायतंशात्रमुपपत्तिप्रधानं आहेतसीगतेशाक्यबुद्धमुनिप्रणीतागमप्रधाने तत्रापिसीगतेचत्वारोभेदाः सीत्रांतिकवैप्ताषिकयोगाचारमाध्यमिकाः सर्वाण्येतानिविभिन्तप्रस्थानानिमोक्षार्थंच प्रकृतानि मोक्षश्वनाम्यःपंथाविद्यते। यो तेषु वृत्यात्रेषु त्वमतेष्वमोश्लोसिनप्रमतेइतिसाटोपंत्रतिपाद्येते विनिगमनाविरहाचनेतेषामम्यतमस्यश्रेष्ठ्यमध्यवसानुशक्यं नाप्येषायैकमत्यं बक्ताक्यं विभिन्तप्रस्थानतायाःस्पष्टत्वात् एकशाख्यापत्तेश्वजतःशाह्वाणांतत्त्वानवघारणात्तंशायः किमुपादेयमिति ननुभिष्यतेहृदयपंथिश्विष्यंतेसर्वसंशयाद्वितश्चतेःआत्मानुभवएबसंशयोच्छेद्दकरिष्यति स्यशासंताकिंकपाशुपतपांचरात्रसांख्यपातंजलाद्उपपत्तिप्रधानमुपदेशपथानंच तत्रवैदिकेशाबेपूर्वीत्तरमीमांसेउपदेशप्रधाने वैशेषिकतार्किंकपाशुपतपांचरात्रसांख्यपातंजलादीनिउपपत्तिप्रधानानि किमुत्तप्रतयोत्पाशंक्याह् अक्ष्त्रक्यवसायस्येति ब्यवसायःआत्मदर्शनार्थशमदमाष्यनुष्ठानं तदकुर्वतः किहितस्यानद्वहि ॥ १॥

Digitized by Google